

סיפורו של מר טוד

כתבה וציירה
ביאטריקס פוטר

הכנתי כבר ספרים רבים על דמויות
מחונכות יפה. עכשיו, לשם שינוי,
אספר על שניים מאוד לא נחמדים,
שקוראים להם טומי ברוק ומר טוד.
איש לא יכול לכנות את מר טוד
"נחמד". הארנבים שנאו אותו, הם
הרגישו את ריחו ממרחק של
קילומטר. הוא נהג לנדוד הרבה, היה
לו שפם שועלי מאוד, והם אך פעם
לא ידעו לאן הוא יגיע.

הוא גר מדי פעם בביתן עשוי קני
סוף בתוך הסבך, והפחיד מאוד את
משפחתו של מר בנימין קפוץ הארנב.
למחרת הוא עבר לכורת הערבה, ליד
האגם וגרם לבהלה בין ברווזי הבר
וחולדות מים.
בחורף ובאביב מוקדם אפשר היה
לראותו בין הסלעים על מורדות
הגבעה והצוקים הגדולים.
היו לו בתים רבים אבל רק לעתים
רחוקות נמצא בבית.

הבתים לא תמיד היו ריקים, כי
כאשר מר טוד עזב, נהג לפעמים
טומי ברוק להיכנס אליהם (בלי
לבקש רשות).
טומי ברוק היה קטן, שמנמן,
מכוסה זיפים, ומגחך תמיד בכל
פרצופו. הוא לא היה נחמד
בהלכותיו. הוא אכל קנים של צרעות,
תולעים וצפרדעים, והוא טייל בלילות
וחיטט באדמה.

הבגדים שלו היו תמיד מלוכלכים,
ומאחר שישן ביום הוא נכנס למיטה
תמיד בנעליים. והמיטה הזו הייתה,
בדרך כלל, של מר טוד.
אכן, מר טומי ברוק אכל לפעמים
גם ארנבות, אך רק את הקטנות
והצעירות, וגם זה רק כשלא היה לו
מזון אחר. הוא חי בידידות עם מר
קפוץ, הם הסכימו שאינם אוהבים זה
את זה.

הלוטרות הרשעות ומר טוד דיברו
לעתים קרובות על כך.
מר קפוץ הזקן סבל ממחלות הגיל
שלו. הוא נהג לשבת בשמש מחוץ
למאורתו, ולעשן מקטרת של טבק
ארנבות.

הוא חי עם משפחה צעירה, בנו
בנימין קפוץ וכלתו פלופסי. מר קפוץ
הזקן טיפל במשפחה באותו יום אחר
הצהרים, כי בנימין ופלופסי יצאו
לבלות.

**הארנבוניים הקטנים בקושי פתחו
את עיניהם, אבל ידעו כבר לבעוט.
הם שכבו במיטה רכה של צמר
הארנבים וחציר, במאורה שטוחה,
נפרדת מהמאורה הראשית של
הארנבות. למען האמת, מר קפוץ
הזקן שכח עליהם בכלל.
הוא ישב בשמש ושוחח עם טומי
ברוק, שבדיוק עבר דרך החורשה עם
שק על גבו, עם מעדר קטן ששימש לו
לחפירה ועם מלכודות עכברים. הוא
התלונן קשות**

על מחסור בביצי החוגלות ועל כך
שמר טוד אסף את כולם. וגם
הלוטרות ניקו את האגם מצפרדעים
כשהוא ישן בחורף. "כבר שבועיים לא
אכלתי ארוחה הגונה. אני חי
מבוטני-בר. כדי לא להפוך לצמחוני
אצטרך לאכול את הזנב שלי!" אמר
טומי ברוק.

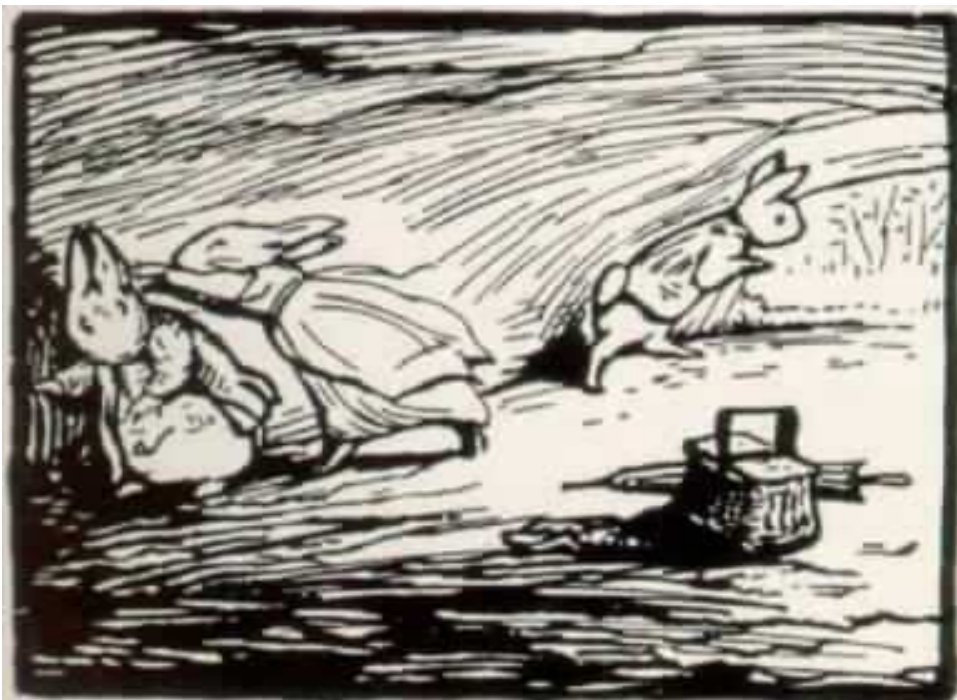
זו לא הייתה בדיחה מוצלחת מאוד,
אבל היא שעשעה את מר קפוך הזקן,
כי טומי ברוק היה כל כך שמן ומגחך.
ולכן מר קפוך צחק והזמין את טומי
ברוק פנימה, לפרוסת עוגת זרעונים

**"וכוסית יין צמחים שעשתה בתי
פלופסי."**

**טומי ברוק זחל למאורה ברצון רב.
מר קפוץ הזקן הדליק מקטרת שניה
ונתן לטומי ברוק סיגר עשוי מעלה
כרוב וכל כך חריף שפניו של טומי
ברוק נעוותו חזק. העשן מילא את
המאורה.**

**מר קפוץ הזקן השתעל וצחק וטומי
ברוק עישן וגיחך.
ומר קפוץ הזקן צחק והשתעל ועצם
את עיניו בגלל עשן עלי הכרוב..**

כשפלופסי ובנימין חזרו מר קפוץ
הזקן התעורר.. טומי ברוק, וכל
הארנבונים הקטנים נעלמו!
מר קפוץ לא היה מוכן להודות
שנתן למישהו להיכנס למאורה. אבל
ריח של הגירית נשאר וגם עקבות
רגליים גדולות וכבדות. הוא ננזף
קשות ופלופסי אף סטרה לו.

**בנימין קפוץ רץ מיד אחרי טומי
ברוק.**

**לא היה קשה לעקוב אחריו, כי הוא
השאיר עקבות והלך לאט בשביל
המתפתל דרך החורשה. פה הוא
השריש קצת אזוב ושם חפר כדי
למצוא בוטן בר והתקין מלכודת
עכברים. פלג מים קטן עבר בדרך
ובנימין ראה את עקבות רגליו
הכבדות של הגירית בבוץ.
השביל הוביל למקום בו נכרתו
העצים. היו שם רק גדמים של אלון
וים שלם של יקינטונים כחולים. אך
הריח שעצר את בנימין לא היה של
הפרחים!**

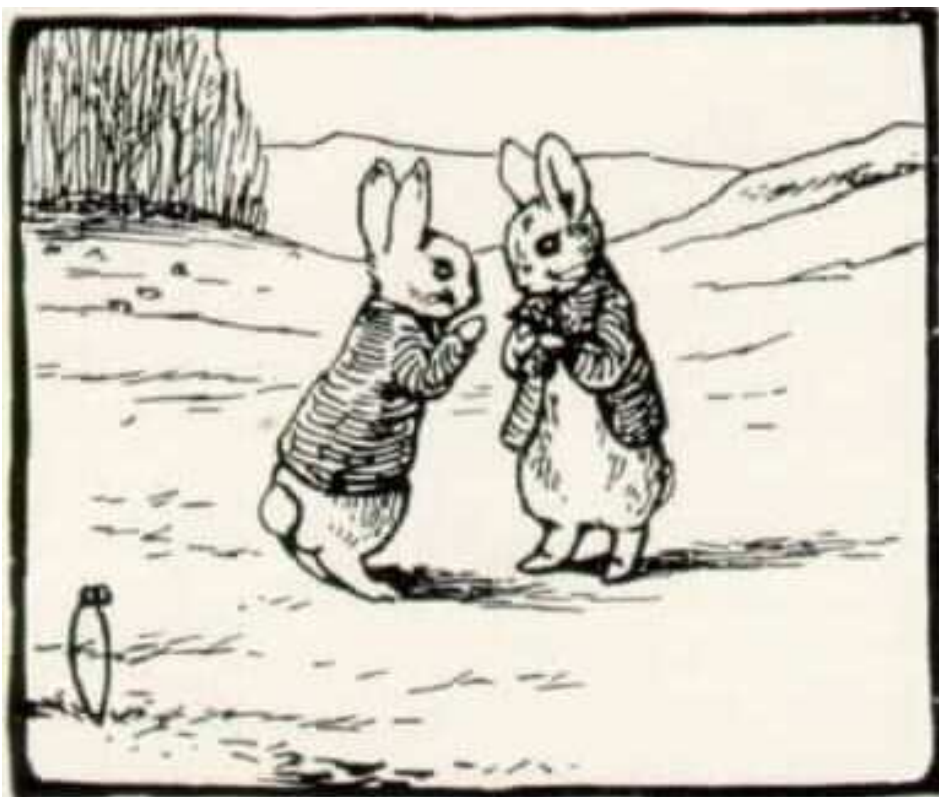
לפניו היה בית הקנים של מר טוד,
ובמקרה מר טוד היה בבית. ניתן היה
להרגיש בריח שועלי מובהק, וגם עשן
יצא מהפחית השבורה ששימשה
כארובה.

בנימין קפוץ התיישב והביט, השפם
שלו זז בעצבנות. בתוך הבית מישהו
הפיל צלחת ואמר משהו. בנימין ברח.

הוא לא עצר עד שהגיע לצד שני של החורשה. כנראה טומי ברוק הלך באותה הדרך כי במורד הוא מצא עקבות של גירית, וגם כמה חוטי פשתן מהשק שנתפסו בקוצים. בנימין טיפס מעל חומה ונמצא את עצמו באחו. מצא עוד מלכודת עכברים - כנראה היה על המסלול הנכון. היה כבר מאוחר. הוא ראה ארנבות אחדות שיוצאות כדי להנות מאויר הערב. אחת מהן, לבושה במעיל כחול חפרה במרץ בחיפוש אחרי בצלצלים.

"פטר! פטר הארנב! פטר!" צעק בנימין קפוץ.

הארנב במעיל הכחול התיישב וזקף
את אוזניו.

"מה קרה בן-דודי בנימין? זה
חתול? או אולי נמייה?"

"לא! לא! זה טומי ברוק הגירית -
עם שק - חטף את משפחתי. אולי
ראית אותו?"

"טומי ברוק? כמה, בן-דודי
בנימין?"

"שבע, פטר, וכולם תאומים! אולי
עבר כאן? אמור לי מהר!"

**"אכן, עבר פה לפני דקות ספורות.
אמר שאלה זחלים. נדמה היה לי
שהם בועטים חזק מדי בשביל להיות
זחלים."
"לא, לאיזה כוון הלך? אמור פטר!"
"היה לו שק עם דבר מה חי בתוכו.
ראיתי כשהוא מתקין מלכודת
עכברים. תן לי לחשוב, בנימין, ספר
לי מהתחלה."
בנימין עשה כך.**

"דוד קפוץ הזקן התנהג ברשלנות
שלא הולמת את גילו" אמר פטר
"אבל שני דברים הם לטובתך.
ראשית משפחתך חיה ובוועטת, וטומי
אכל כבר. הוא בוודאי ילך לישון
וישמור אותם לארוחת הבוקר שלו."
"אבל לאן הלך?"
"בנימין, שמור על עצביך. אני יודע
טוב מאוד לאן, כי מר טוד הוא עכשיו
בבית הקנים שלו, ולכן טומי הלך
לבית האחר, שם במורד הגבעה. אני
יודע כי הוא הבטיח לי שימסור
דרישת שלום לאחותי זנב הצמר,
כשיעבור ליד ביתה." (זנב הצמר
התחתנה עם ארנב שחור, ועברה
לגור על הגבעה).